

Urolige tider

Vi lever i urolige tider. Angrepet på redaksjonen til Charlie Hebdo tidligere i år og de seneste attentatene i Paris gir grunn til mange slags uro. Noe knytter seg til en konkret følelse av frykt, mens andre forhold har å gjøre med hvordan vi skal forstå hva som skjer. I hvilken grad er aggresjonen religiøst, sosialt, politisk eller på annen måte motivert? Hvordan skal vi jobbe med dette? Hvordan skal vi beskytte oss? Polarisering mellom ulike standpunkt kan fort bli effekten av denne uroen.

Uansett er det verdt å legge merke til at angrepene på Charlie Hebdo, på Stade de France, på Bataclan og på restaurantene og barene i 11. arrondissement er angrep på en redaksjon, på en sportsarena, på en konsertsal og på offentlige rom hvor det moderne livet utfoldes og samtalene holdes.

Det er angrep på rommene for offentlig samtale, for opplevels- og meningsutvekslingen, som Jürgen Habermas anså som en forutsetning for utviklingen av en borgerlig offentlighet. Det er angrep på institusjoner som har vært bærebjelkene i det opplyste moderne og siviliserte Europa.

Utdanningsinstitusjonene er en del av dette institusjonelle landskapet. Ikke minst kunstutdanningsinstitusjonene. Vi dyrker og utvikler den frie estetiske skaperkraft, utfoldelse og kritiske refleksjon. Slikt sett er Kunsthøgskolen i Oslo en forlengelse av institusjonene som ble rammet i Paris. Det er viktig å være klar over dette.

Dette betyr ikke at vi skal føle oss truet. Men vi skal ikke være naive. Vi skal heller være stolte av å representere en vital og nødvendig sivilisatorisk verdi i et opplyst moderne samfunn.

Jørn Mortensen
rektor